

□ Clapman har blivit något av en symbol för Uppsala filmfestivalen. Mannen som sätter igång alla filmer men försvinner när filmen börjar.

Festival för filmtokiga

□□□ UPPSALA filmfestival är en lågmäld tillställning. Inga nätta flickor som råkar tappa BH:n och blir upptäckta. Inget uppbåd av fotografier som bränner av blixterna när "stjärnan" visar sig. Ingen vandel med film i parti och minut.

Festivalen är i stället till för de som är tokiga i film, eller cineaster som de också brukar kalla sig. Ett flärdfritt och okomplicerat evenemang där det mera handlar om att se än att synas.

Den här veckan kommer det att visas film nästan dygnet runt i Uppsala. Bortglömd film. Galen film. Experimentell film. Eller film som av någon orsak inte passar in i de mallar som de kommersiella distributörerna ritat upp.

Festivalen började i fredags och fortsätter till söndag. På den tiden ska man hinna med att visa nästan 130 filmer från 28 länder. Programmet är något av en uppvisning i kontraster, olika teman och infallsvinklar samsas sida vid sida. Trots bredden kan man urskilja några block av filmer.

Latinamerikaserien borde ge en god bild av vad som händer på denna bortglömda filmkontinent.

Australien finns representerat med en knippe filmer. I Australien har det en längre tid gjorts intressant film som de svenska importörerna kallsinnigt avvisat. En serie filmer från Kanada finns också med. Det är främst filmer från de små men livkraftiga filmbolagen som på ett positivt sätt nyanserar bilden av den nordamerikanska filmproduktionen.

– Importen av film till Sverige är i dag väldigt skev. Det är främst amerikanska filmer och någon engelsk som hittar vägen hit till oss. Vi vill med festivalen visa att det görs intressant och bra film även i andra länder, säger Lasse Hedenstedt, projektledare för festivalen.

□□□ FÖRRA ÅRET visades kanadensaren Norman McLarens filmer på Uppsala filmfestival. Föreningsfilmo har nu köpt in hans samlade produktion för visning på biografier och filmklubbar i Sverige.

De två filmer som visades på invigningsgalan i fredags gav mersmak. Den grekiska filmen Lurad, regisserad av Christos Christodoulidis, var ett briljant minidrama om en blottare. På några få minuter

lyckas filmen klä av och klargöra för drivkrafterna bakom den här sexuella böjelsen.

Den andra filmen var Min Tjej! De kanadensiska regissörerna Edie Yolles och John Bradshaw har med god iakttagelseförmåga och mycket humor gjort en film om en relation som knakar i fogarna. En film att känna igen sig i.

Uppsala filmfestival anordnas för fjärde gången. Hedenstedt menar att utbudet den här gången är bättre än någonsin.

– Framför allt har vi nu lyckats få hit filmer som varit "i ropet".

□□□ EN SÅDAN film är definitivt Paul Schraders Mishima. Den fick vid senaste filmfestivalen i Cannes bland annat motta pris för bästa konstnärliga bidrag. Filmen handlar om den japanska författaren Mishima som blev så förälskad i våldet och sitt eget kön att han tog offentligt självmord 1970. Problematiken är inte så avlägsen som den kan verka. Schrader, mannen bakom till exempel American Gigolo och Cat People, har gett Mishimas sökande en allmängiltighet som är skrämmande.

MATS FORS